69. ගුලිස්සානි සූත්‍රය.

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කාලයක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර වේළුවනයෙහි කලන්දක නිවාප නම් තැන වාසය කළහ. ඒ කාලයෙහි වනාහි වනයෙහි වසන ගොරෝසු පැවතුම් ඇති ගුලිස්සානි භික්ෂුව කිසියම් කටයුත්තක් නිසා සඟ මැදට පැමිණියේ වෙයි. ඒ කාලයෙහි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ගුලිස්සානි භික්ෂුව අරභයා (-කරුණු කොට) භික්ෂූන්ට කථා කළහ.

2. "ඇවැත්නි, සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිතයකු, බුහුමන් සහිතයකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි ඉදින් සංඝයාට අයත් සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ගෞරව නැත්තෙකු, බුහුමන් නැත්තෙකු වෙයිද, 'යම් මේ ආයුෂ්මතෙක් සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේද, බුහුමන් නැත්තේද, ඔහුට 'වනයෙහි වාසය කරණ ඒ මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව කැමතිසේ වනයෙහි වාසය කිරීමෙන්, කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ' යි කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙන වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිතයකු, බුහුමන් සහිතයකු විය යුතුයි.

3. "ඇවැත්නි, සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් 'මෙසේ ස්ථවිර භික්ෂූන් ගටා (-තදකොට) නොහිඳින්නෙමි, නවක (-අලුත්) භික්ෂූන් ආසනයෙන් අස් නොකරන්නෙමි' යි ආසන දැනීමෙහි දක්ෂයෙකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙන වනයෙහි වසන භික්ෂුව ආසන දැනීමෙහි දක්ෂයෙකු නොවෙයිද, 'යම් මේ ආයුෂ්මතෙක් වත් පිළිවෙත් නොදන්නේද, ඔහුට වනයෙහි වාසය කරන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව කැමති සේ වනයෙහි වාසය කිරීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ' යි කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් ආසන දැනීමෙහි දක්ෂයෙකු විය යුතුයි.

4. "ඇවැත්නි, සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් ඉතා කලින් ගමට නොයා යුතු, ඉතා දවල් පෙරලා නොආ යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව ඉතා කලින් ගමට යයිද, ඉතා දවල්ව ආපසු එයිද, ඔහුට 'ඉතා කලින් ගමට යයි. ඉතා දවල් ආපසු එයි. වනයෙහි වාසය කරන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව කැමති සේ වනයෙහි වාසය කිරීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ' යි

කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් ඉතා කලින් ගමට නොයා යුතුයි. ඉතා දවල්ව ආපසු නොආ යුතුයි.

6. "ඇවැත්නි, සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් පෙරවරුද පස්වරුද ගෙවල්වල ඇවිදීමට නොපැමිණිය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව පෙරවරුවේද පස්වරුවේද ගෙවල්වල ඇවිදීමට පැමිණෙයිද, ඔහුට 'වනයෙහි වසන තනිව වනයෙහි කැමතිසේ වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ නොකල්හි හැසිරීම වැඩි වශයෙන් කරන ලදී. සංඝයා මැදට පැමිණි ඔහුටද එසේ ව්‍යවහාර කරන්නේය' යි කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් සංඝයා ට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් පෙරවරුද පස්වරුද ගෙවල් වල ඇවිදීමට නොයා යුතුයි.

6. "ඇවැත්නි, සංඝයා ට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව නොසන්සුන් නොවූවෙකු චපල නොවූවෙකු විය යුතුය. ඇවැත්නි, ඉදින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව නොසන්සුන් වූවෙක් චපලවූවෙක් වෙයිද, ඔහුට 'වනයෙහි වසන තනිව වනයෙහි කැමතිසේ වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ නොසන්සුන් බව හා චපල බව වැඩිව කරණ ලදැයි' කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව නොසන්සුන් නොවූවකු චපල නොවූවකු විය යුතුයි.

7. "ඇවැත්නි, සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව රළු වචන නැත්තෙකු හිස් වචන නැත්තෙකු විය යුතුය. ඇවැත්නි, ඉදින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව රළු වචන කියන්නෙක් විසිරුණු හිස් වචන කියන්නෙක් වෙයිද, 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ රළු වචන කියන්නෙක හිස් වචන කියන්නෙක වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව රළු වචන නැත්තෙකු විසිරගිය හිස් වචන නැත්තෙකු විය යුතුයි.

8. "ඇවැත්නි, සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව සුවචවූවකු විය යුතුයි. ජනයාට යහපත් කළණ මිතුරකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව දුර්වචයෙක් වේද කළණ මිතුරකු නොවේද, ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ දුර්වචයෙක වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ'යි කියන්නාහු වෙත්. එබැවින් සංඝයාට අයත්, සංඝයා අතර හැසිරෙණ වනයෙහි වසන භික්ෂුව සුවචවූවකු යහපත් කළණ මිතුරකු විය යුතුයි.

9. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව ඉඳුරන්හි වසන ලද දොර ඇත්තකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව ඉඳුරන්හි නොවසන ලද දොර ඇත්තෙක් වෙයිද, ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ ඉඳුරන්හි නොවසන ලද දොර ඇත්තෙක වනයෙහි වසන මේ

ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව ඉඳුරන්හි වසන ලද දොර ඇත්තකු විය යුතුයි.

10. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව වැළඳීමෙහි, පමණ දන්නෙකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව වැළඳීමෙහි පමණ නොදන්නෙක් වෙයිද ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ වැළඳීමෙහි පමණ නොදන්නෙක වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එබැවින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව වැළඳීමෙහි පමණ දන්නකු විය යුතුයි.

11. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව නිදි දුරුකිරීමෙහි යෙදුනකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව නිදි දුරුකිරීමෙහි නොයෙදුනක් වෙයිද, ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ නිදි දුරුකිරීමෙහි නොයෙදුනක් වෙයි. වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව නිදි දුරුකිරීමෙහි යෙදුනකු විය යුතුයි.

12. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව පටන්ගත් වීර්‍ය්‍ය ඇත්තකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව කුසීත වෙයිද ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ කුසීතයෙක වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව පටන්ගත් වීර්‍ය්‍ය ඇත්තකු විය යුතුයි.

13. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව එළඹ සිටි සිහි ඇත්තකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව මුළා සිහි ඇත්තෙකු වෙයිද, ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මුළා සිහි ඇත්තෙක වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව එළඹ සිටි සිහි ඇත්තකු විය යුතුයි.

14. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව එකඟ සිත් ඇත්තකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව එකඟ සිත් නැත්තෙක් වෙයිද, ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ එකඟ සිත් නැත්තෙක වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව එකඟ සිත් ඇත්තකු විය යුතුයි.

16. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව නුවණැත්තකු විය යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව නුවණ නැත්තෙක් වෙයිද, ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ නුවණ නැත්තෙක, වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මත්හුගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව නුවණැත්තකු විය යුතුයි.

16. "ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව අභිධර්ම පිටකයද, විනය පිටකයද, ඉගෙණීමෙහි උත්සාහ කළ යුතුයි. ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුවගෙන් අභිධර්ම පිටකයෙහිද, විනය

පිටකයෙහිද ප්‍රශ්න අසන්නෝ වෙත්, ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුවගෙන් අභිධර්මයෙහිද, විනයෙහිද ප්‍රශ්න අසන ලද්දේ විසඳන්ට නොහැකි වෙයිද ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ අභිධර්මයෙහිද, විනයෙහිද ප්‍රශ්න විචාරන ලද්දේ විසඳන්ට නොහැකිය. වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව අභිධර්ම පිටකයෙද, විනය පිටකයෙද, ඉගෙණීමෙහි උත්සාහ කළ යුතුයි.

17."ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව රූපාවචර ධ්‍යානයන් ඉක්මවා ඇති යම් ඒ ශාන්තවිමොක්ෂ අරූපාවචර ධ්‍යානයෝ වෙත්ද, එහි උත්සාහ කළ යුතුයි. ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුවගෙන් රූපාවචර ධ්‍යාන ඉක්මවා ඇති යම් ඒ ශාන්තවිමොක්ෂ අරූපාවචර ධ්‍යානයෝ වෙත්ද, එහි ප්‍රශ්න අසන්නෝ වෙත්. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව රූපාවචර ධ්‍යානයන් ඉක්මවා ඇති ශාන්තවිමොක්ෂ අරූපාවචර ධ්‍යානයෝ වෙත්ද, එහි ප්‍රශ්න විචාරණ ලද්දේ විසඳන්ට නොහැකි වෙයිද, ඔහුට 'යම් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ රූපාවචර ධ්‍යානයන් ඉක්මවා ඇති යම් ඒ ශාන්තවිමොක්ෂ අරූපාවචර ධ්‍යානයෝ වෙත්ද, එහි ප්‍රශ්න විචාරන ලද්දේ විසඳන්ට නොහැක්කේය. වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් රූපාවචර ධ්‍යානයන් ඉක්මවා ඇති යම් ඒ ශාන්තවිමොක්ෂ අරූපාවචර ධ්‍යානයෝ වෙත්ද, එහි උත්සාහ කළ යුතුයි.

18."ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුව ලෝකෝත්තර ධර්මයෙහි උත්සාහ කළ යුතුයි. ඇවැත්නි, වනයෙහි වසන භික්ෂුවගෙන් ලෝකෝත්තර ධර්මයෙහි ප්‍රශ්න විචාරන්නෝ වෙත්. ඇවැත්නි, ඉදින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව ලෝකෝත්තර ධර්මයෙහි ප්‍රශ්න විචාරණ ලද්දේ විසඳන්ට නොහැකි වෙයිද, ඔහුට 'මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ යම් ප්‍රයෝජනයක් නිසා පැවිදිවීද ඒ ප්‍රයෝජනය නොදන්නේය. වනයෙහි වසන මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ තනිව වනයෙහි කැමතිසේ විසීමෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක්දැ'යි කියන්නෝ වෙත්. එහෙයින් වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින් ලෝකෝත්තර ධර්මයෙහි උත්සාහ කළ යුතුයි."

19. මෙසේ දෙසූ කල්හි ආයුෂ්මත් මහ මුගලන් තෙරුන් වහන්සේ සැරියුත් තෙරුන්ට මේ කරුණ කීහ. "ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍රය, වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින්ම මේ ධර්මයන් ගෙණ පැවතිය යුතුද නැතහොත් ගමෙහි වසන භික්ෂුව විසිනුත් එසේ පැවතිය යුතුද?"

"ආයුෂ්මත් මොග්ගල්ලානය, වනයෙහි වසන භික්ෂුව විසින්ද මේ ධර්මයන් ගෙන පැවතිය යුතුය. ගමෙහි වසන භික්ෂුවට වනාහි කියනුම කවරේදැ" යි වදාළහ.

නවවෙනිවූ ගුලිස්සානි සූත්‍රය නිමි. (2–9)